

İnsanın Arkadaşı Olmalı

– Numan KURT · 26 Mart 2017

Merhaba,

Bugün yine bir arkadaşımı anlattım. Okuyunca diyeceksiniz ki "Arkadaş dediğin de böyle olmalı."

.....
İNSANIN ARKADAŞI OLMALI

(Hayrullah Yılmaz'a)

-Bak Hayro, ben şu emeklilik günlerimde yazılar, şiirler yazıyorum. Bu arada değişik yönleriyle anlatmaya çalıştığım arkadaşlarım da var. Seni de bir yazımda anlatmak istiyorum.

-Anlat, anlat da sana anlattıklarımın hepsini yazma sakın.

-Senin her marifetin yazıp rezil edeceğim seni.

Kızarıp bozarıyor bizim Hayro:

-Sakin ha! Zaten her arkadaş toplantısında anlatıyorsun. Bir de tanıyan tanımayana rezil etme beni. Şu "rezil olma" sözü işin gırgırı aslında. Hayro gibi dünya iyisi birisine böyle bir sözcüğü yakıştırmak mümkün mü?

***

Ankara'ya gelişimin ikinci yılıydı. Bir akşam ev telefonu acı acı çaldı. Öyle derler, "telefonun acı acı çalması" da neyse, herhalde zamansız çalan telefonlar içindir.

-Alo buyurun.

-İyi akşamlar, ben Hayrullah. Kırşehir Erkek İlköğretmen Okulu'ndan arkadaşın. Numan Kurt'la mı görüşüyoruz.

-Evet.

-Nasılın Numan?

-Teşekkür ederim. Yalnız benim bildiğim okul arkadaşım iki Hayrullah var. Biri Ortaköylü, diğeri de Kırşehirli. Siz hangi Hayrullah'sınız?

-Ben mi, şöyle tanıtayım sana. Hani göz kapakları gözlerinden büyük olan Hayrullah.

-Hay Allah , bilmez miyim seni. Nasılın, nerelerdesin?

-Ben de Ankara'ya taşındım, bizim çocuğun naklini Batıkent'teki bir liseye yaptıracağım. Senin Batıkent'te bir lisede çalıştığını öğrendim de...

Hayro'yla ilk iletişimimiz böyle oldu.

***

Kişinin dostluğu yüzüne, gözlerine yansiyorsa, o kişi engin bir alçak gönüllülükle kendisi ile dalga geçebiliyorsa, kendisine yapılan en küçük iyi davranışın, yardımın karşılığını verinceye dek rahat edemiyorsa o kişiyi anlatmak gerekir. Ben de öyle yapacağım. Hiçbir şakama kızmayan, alınganlık göstermeyen , benim ve diğer arkadaşların sesleniş adıyla Hayro'yu anlatacağım bugün. Belirttim ya,

eksik kalan şu olacak ki onun anlatıp bizi güldürdüğü her olayı burada anlatamam. Bazen tehdit de ediyorum onu.

Hayro'yla öğretmen okulunda aynı dönem mezunuyuz. Aynı sınıflarda da olsak birbirimizi tanıyorduk.

Ara sıra der ki bana:

-Yahu, ben seni okuldayken böyle bilmiyordum. Şişkin, kendini beğenmiş biri gibi gelirdin bana. Hiç de öyle değilmişsin.

-Şişkinlik kim biz kim bre Hayro. Biz, zor şartlarda yetişmiş köylü çocuklarıyız.

Neler neler derim ona; ama bizimki hiç alınmaz, kızmaz.

-Sen, benden iki yaş da büyüsun, daha ağzında eksiksiz ana dişin duruyor. Saçların da yerinde.

İki omzunu kaldırarak şişinir:

-Teşekkür ederim, kaporta sağlam, ama...

-Bir de şu okeyi iyi öğrensen.

-Ne diyorsun arkadaş, ben bunu altmış üçten beri oynarım. Elinde üç on üçlüsü olmayan oyuncudan mı sayılır. Zaten şu anda yeniliyorum, dişlerim gıcır gıcır ötüyor, ustura oldu.

***

Kırşehir'den emekli olmuş gelmişti; ama gelince de hiç boş durmadı. Bir benzin istasyonunda çalıştı, sonra da uzun süre bir yakınının sanayideki dükkânında oradakilerin deyimiyle "müdür" olarak koşturdu durdu. Sanayide çalışırken bir iki kez yanına gittim. Onun meşhur bir "sanayi çayı" deyimi var. Plastik bardaklarla veriyorlar çayı. Bardakların çoğu kullanmadan yağlanmış. Bizim Hayro pek sever bu sanayi çayını. Bana da sık sık takılır: "Haydi gidelim, sana bir sanayi çayı içireyim." diye.

Benim bu konulardaki titizliğimi bilir bilmesine de yine de bu teklifini sık sık tekrarlar.

O takılır da ben boş mu dururum? Bir gün okey oynuyoruz. Ben, okey attım, sayılar ikiye katlanacak.

Bizim Hayro soruyu yapıştırdı:

-Okeyi döndün de mi attın.

Benim elime fırsat geçti ya, hemen bastırdım:

-Hayro, şu zekâna hayranım, dönmeden okey atmak nasıl oluyor?

Arkadaşlar kahaahayı patlattılar.

Bir de ona,"Sen çok yakışıklısın, İlyas Salman'ın Kırşehir şubesisin." derim, daha neler neler söylerim de bu gönlü güzel insan bir kere bile kızmaz.

.....

Hayrullah, bizim söyleyişimizle Hayro, kendisiyle de alay eden, hoş gönüllü insandır. "Niye beni bu kadar övdün?" diye bana kızacak, belki yine kızarıp utanacak; ama dilimizdeki "Yiğidin hakkını yiğide ver!" sözünü de unutmamak gerekir.

Onun kendi anlattığı "kendisiyle dalga geçen" iki anısıyla yazımı sürdürüyüm:

"Öğretmen okulunda okurken bizim Mucur yolunda bakkalımız vardı. Tezgahtarın arkasında oturuyorum. O gün babam yok, dükkâna ben bakıyorum. Bu arada bir kadınla yanında küçük bir kız girdi dükkâna. Kadın beni görüyordu; ama çocuk beni göremiyordu. Geçmiş gün unuttum, almak istediklerini vermeye kalkınca küçük kız da beni gördü ve "Aaaa!" diyerek annesine sarıldı."

Bu anısıyla bizim Hayro, bize göre dünyanın yakışıklısı olduğu halde "tipsiz(!)"liğini anlatmak istiyor.

İkinci olayı da İstanbul'da yaşamış. Söz Hayro'da:

"Bir mağazada dolaşıyorum. Mağazanın her tarafı aynalarla dolu. Bir baktım, karşımda eli çantalı, takım elbiseli, kravatlı bir adam. "Ulan, bu tipsiz de kimmiş?" derken bir de ne göreyim karşımdaki aynada benim görüntüm var."

Aşağıdaki olayı da birlikte yaşadık Hayro'yla. İsterse bana sitem etsin. O gün bizi çok güldüren bu olayı da anlatmadan geçemeyeceğim:

Üç okul arkadaşı, Hayro, Osman ve ben ikişer bira aldık. Benim arabayı boş bir alana çektik, yere kilim serip üzerinde biraları yudumlamaya başladık. Sohbet koyu, neşeler yerinde. Birinci biradan sonra böbrekler harekete geçmiş olmalı ki sırayla kurumuş ot yığını dibine yollandık. Etrafta tuvalet yok. Önce ben gittim. Sonra Osman yollandı ot yığınının yanına. Sıra Hayro'da. Bizimki gitti gelmez.

-Osman , ne oldu bu adama?

-Ben de merak ettim.

-Bir seslenelim bakalım.

-Hayroo, neredesin?

Biraz sonra ot yığınının dibinden kalktı, bize doğru geliyor Hayro. Geliyor da bir tuhafılık var. Ellerini önüne kapatmış, süklüm püklüm.

-Ne oldu Hayro? Bu halin ne?

-Ula, sormayın. Tam diz çöktüm, işiyorum, birden dizimde ıslaklık hissettim. Meğer sizin ıslattığınız yere diz çökmüşüm. Dizimi çekeyim derken kontrol elden gitti, tüm ön tarafı ıslattık. Aman kimseye söylemeyin. İyice kurutayım da eve öyle gidelim.

Hayro, anlattı ya, gülmekten ne Osman'da can kaldı ne bende. Az kalsın biz de onun gibi olacaktık.

Eh Hayro'yu anlatmışken bir de şiir döktüreyim ona:

Kendisiyle "tipsiz" diye

Dalga geçen bu adamı

Çok severim

"Ne tipsizi oğlum

Sen dünyanın en güzel adamısın"

Derim

Arkadaşın mı var

Hayro gibi olmalı

Ne yapacaksın zenginliği

Onun gibi dostlar

Dünyanın var malı

.....
Numan Kurt

26 Mart. 2017